

Începutul

Nicu Hăloiu

Începutul

...

Universul din noi ne așteaptă
Precum mireasa mirele în prima lor noapte
Să ne hrănim cu stelele Căii de Lapte
Și simțind sub tălpi fiecă treaptă
Să coborâm delicat în abis,
În abisul acela adânc și lipsit de lumină,
În care vom găsi o grădină
Și să ducem acolo prima sămânță de vis,
Visul vieților noastre, ce ne cunoaște
De dinainte de-a coborî pe pământ
Și a ne naște
Pentru-a trezi ființa din noi, ascunsă,
Necunoscută și nepătrunsă,
De lumină.

...

Suntem primul cuvânt
Rostit de Creatorul Cuvintelor, ce ne așteaptă
Să coborâm delicat treaptă cu treaptă,
În universul din noi,
Pentru a trezi ființa-conștiința,
Divinul altoi!
"Să fie lumină"! spus-a atunci,
Iar din ochii-i adânci,
O lacrimă sărată
S-a prelins pe bucata de lut
Ce aștepta cuminte, pe roată.
Așa a-nceput!